

Ýaşayyş häkimiýetmi näme... ölümi özüne duşman tutunýar

Category: Filosofiýa, Kitapcy

написано kitapcy | 24 январа, 2025

Ýaşayyş häkimiýetmi näme... ölümi özüne duşman tutunýar YAŞAM
BİR İKTİDAR MI Kİ ÖLÜMÜ DÜŞMAN EDİNİR KENDİNE

Karanlıklar hep sürgit gitmiyor. Arınmak için bir nefes aralığı Ramazan. Zamanı geldiğinde aydınlığa çıkılıyor. Kâinatın sahibi insanı hep bunaltmıyor. Bir sıkıyor, bir bırakıyor, ayarını ölçüyor, gücünü sınıyor ve deniyor. Sabırlı olmalı adalet kutsaldır.

Hayat oyununun kuralları mutlaktır ve asla değişmez.

Ölüm ve doğum.

Bir hiç uğruna feda edilir mi? Ne vahşi bir çaba

Yitik bir nefesin tekrar hayata tutunması ve ölmek için çabalaması gibi kimi menkıbeler. Nefes alıp verir kimi ölümler işte bu ne acı, ne hüznü bir ölüm.

Bu kadar hoyrat bu kadar bencil olmamalı asla.

Belki de işin sırrı burada.

Aksiyle kaim değil mi hayat.

Her ne varsa zıttı ile belirlemiyor mu kendini. Sanırım bu yüzden iyi, bu yüzden kötü...

Beynimi çatlatır bu dehşetli an. Kanım çekilir, tüylerim ürperir, ben, ben değilim, tek sahip sensin Rabbim. Ölümü de yaşamı da var eden sen.

Hazret-i Mevlana, fani âlemden kurtulup da baki hayata doğuşa düğün gecesi der. Beyitlerinde şöyle buyurur:

“Öldüğüm gün, tabutumu götürürlerken, bende bu dünya derdi var sanma!”

“Benim için ağlama, yazık, { vah, vah!} deme! Beni toprağa verdiklerinde de { veda, veda!} (ayrılık, ayrılık) deme!”

“Mezar bir perdedir ki, onun ardında cennetin huzuru vardır!”

“(Bilin ki ben), ölü idim; dirildim... Gözyaşı idim; tebessüm

oldum...

Aşk deryasına daldım; nihayet baki olan devlete eriştim...

Şüphesiz ki, istisnasız her hayat seyyahının başına gelecek olan ölüm, idrak sahibi olan bütün varlıkların çözmeye mecbur bulunduğu bir muammadır. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konulursa o, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Ölüm karşısında bütün iktidarlar sona erer ve erir.

Yaşam bir iktidar mı ki ölümü düşman edinir kendine.

«Her canlı ölümü tadar. Bir imtihan olarak sizi hayırla da şerle de deniyoruz. Ve siz ancak bize döndürüleceksiniz...» buyrulur Enbiya suresinde.

Doğmak için nasıl geçilmez bu kapıdan!

«O ki, hanginizin daha güzel davranacağını denemek için ölüm ve hayatı yaratmıştır.» buyrulur Mülk suresinde.

Bir bilinç ister bu yüzden bilmek ve ilmine sahip olmak. Asla korkmak değil, asla cahillik ile vahlanmak değil.

Ölümün bilinen bir dili yoktur. Lâkin o, derin bir sükûta ne korkunç manalar gömmüştür. Nitekim Hazret-i Peygamber (sav) buyurur:

“Size iki nasihatçi bıraktım. Biri susar, diğeri konuşur. Susan nasihatçi ölüm, konuşan ise Kur’an-ı Kerim’dir.”

Hikmet sahibi kılar demek ki ölüm insanı.

Ölümler, sessiz ve kelimesiz derslerdir ki, alıcı, hassas insanlara en salâhiyetli ağızlardan daha mükemmel ibret, akıbet ve hakikat beyan eder.

Bunun için mutlak bilgi şart.

Ölümün ürkütücü ağırlığını, kelimelerin zayıf omuzları taşıyamaz!

Kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir.

Bu dünya hayatı ise, aldatma metaından başka bir şey değildir. Nerede olursanız olun ölüm size ulaşır; burçlarda, sarp ve sağlam kalelerde olsanız bile! Mutlaka öleceksiniz, tüm sevdikleriniz de ölecek, sizden önce ya da sonra mutlaka ölecekler. Bundan kaçamayacaksınız, sona kalan olsanız da bilin ki tanıdığınız herkes ölecek ve siz de ölmek

isteyeceksiniz.

Ölüm doğum olarak size tatlı gelecek.

Berzah: Kıyamet gününe kadar, engel dönüşü. Berzah: Ahiret hayatına kapı. Berzah: Kabir âlemi, Azap, Yâda neşe Bulur toprağa giren.

Gel-geç sevdalar, çılgın arzular, soluk zevk u sefalar ve insanları çıkmaz sokaklarda perişan eden sakat felsefeler, ölümün önünde solgun sonbahar yapraklarından daha feci bir sürünme edası içinde aciz kalırlar.

Bir melek kanadı çırpıldıkça çırpacak, yürek candan çıkıp yeniden doğacak.

Keskin bıçak gerek kesmeye, cevheri çıkarmak için ortalık yere.

Keskin bıçak olmak için bilenmek gerek.

Muhabbet ki sır, sır üstüne. Her bir damlada kavuşacak muhabbet, kavuştukça ayrılığı tadacak.

Ayrılığın da kavuşmanın da sahibi tek ise, ayrılık ne, kavuşmak ne...

Dudağındaki o gülümseme onca kitabın hülasası. Arif olana gülümser hayat.

Hikmet'in tek bir cümlesi koyar insanı kafese, açar kafesin kapısı.

Aylardan mübarek olanı işte geldi çattı.

Öl ki dirilesin

Öldür ki kötüyü sevinesin

Tut ki nefsi rahat ölesin

Öl ki

Gerçeğe ulaşasın.

Hayırlı Ramazanlar. Filosofiya